

Előfizetési díj:

Egész évre 8 kor.
Félévre 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor.
Egyes szám ára 20 fill.

Megjelenik minde n
szordán

Telefon szám: 96.

SOMOGYI UJSÁG

Felolvasó szepkesetű és kiadó:

Poór Sándor

Kaposvár,

Irányi-Dániel-utca 14. sz.
Ide küldendő a lap szellemi részét
illető minden közlemény, vala-
mint az előfizetési pénzek, hirdet-
ések és nyilatkozatok.

Börmentetlen küldeményt
nem fogadunk el. Kézirat-
okat vissza nem adunk.

MEGYEI ÉS HELYI ÉRDEKŰ VEGYES TARTALMÚ HETILAP.
A „KAPOSVÁRI HIVATALNOKOK TÁRSASÁGÁÉ” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A városi vizveték.

Riasztó hírrel lepte meg Kaposvár rdt. város közönségét egyik helyi lap.

Nem kevesebbről volt szó, mint arról, hogy a kaposvári vízvezeték-nél a vállalkozók ujabban meghamisították a költségvetést; és a vállalat egyik tagját, Herczeg Istvánt a kaposvári rendőrfőkapitány Pécsétt letartóztatta és egyik közegével most szállíttatja Kaposvárra.

Ez a híradás idáig szenzáció számba menő újdonságnak megjárta, mert hiszen valódiságáért a lap felelős, de nemcsak ez történt!

Megtörtént az is, hogy ezen híradás keretében nemcsak a vállalatot gyanúsították meg, hanem mindjárt városunk egész tisztikarát is, általánosságban mondván róla, hogy a családi és hamisítási dologban városi főbb tisztviselő lett megvesztegetve.

Igy azután a dolog odiuma, a csalás, okirathamisítás és megvesztegetés nem egyes embereket, hanem városunk főbb tisztviselőit érte.

Valóban megdöbbentő volt a hír és mert az emberi természetben

szokás az, hogy a rossznak szívesebben ad hitelt, mint a jónak, nagyon természetes, hogy sokan hittek is a nagy panamában.

Várták az illető lap híradásában jelzett „szenzációs letartóztatásokat.”

De hogy is ne hittek volna, mikor a közlemény tisztára azon látszatot viselte magán, hogy az a rendőrség által van sugalmazva.

Hogy is ne hittek volna neki, mikor nap-nap után mindig bejelentette már előre, hogy mi történik a vizsgálat során? Mi fog történni a jövő éjjel? Mit vallott a polgármester, mit a főjegyző és városi főmérnök? Melyik vallomást minő tanúk vallomásai cáfolták meg; és több ilyen dolgok, amelyek kétségtelenül megérlelték a közönségben azt, hogy az illető, aki a híradásokat közli, nem szerezheti információját máshonnan, mint magának a vizsgálatot vezető rendőrfőkapitánynak a közvetlen környezetéből.

Hogy ez így volt-e, nem tudjuk! De hisszük, hogy ki fog derülni.

Mert a városi tisztikar nem tűrheti magán azt a piszkot, amit a híradások kiméretlenül reá szórnak. Nem tartjuk helyesnek, hogy egy

fiatalember kinek nem ismerjük multját, nem ismerjük jelenjét, jövőjét is csak sejtethetjük, egyszerűen neki megy azon város tisztikarának, amely város őt kebelébe fogadta.

Ha minden igaz volna is, amit nyilvánosságra hozott, még akkor sem lett volna neki szabad olyan hangon a vizsgálatot megelőzve fellépni.

Igaz, hogy a hírlap irodalom a nyilvánosság szolgálatában kell, hogy álljon. Igaz, hogy kötelessége a bűnt feltárni. Kötelessége a visszaéléseket a nagyközönség tudomására hozni, de csak akkor, mikor azok már a megelőző vizsgálat által felderítve vannak, mikor már befejezett dolgokkal állunk szembe.

Enélkül másnak bocsátatába belyázolni nemcsak visszaélés, hanem valóságos bűn, amely kell, hogy elvegye büntetését.

Mi nem vitatjuk azt, hogy a városi tisztikar ártatlan, nem szegődünk be, védőül, megtudja az maga-magát védelmezni. De kijelentjük és pedig kötelességszerűleg jelentjük ki, hogy városunk tisztikara ellen ilyen erős rágalmakat felhozni,

T A R T A L O M.

A rabmadár.

Írta: SZILÁGYI FERENC.

Ha szürke szárnyon száll az alkonyat
S hűs szél susog a lomb között,
Ha szűk medrében a futó patak
Ezüst palástba öltöztött,
Es nesz nem kél és szó több nem fakad
S álomba már a szemhatár,
Sodrózó vágygally csengő dalra kap
A rabmadár, a rabmadár...

Nem érti senki bus, borus dalát,
Nem tudja senki mért zokog;
A hold mosolygva hallgatja szavát
S kacagnak rajt a csillagok...
Hisz oly kopott, fakó az éneke,
Sokszor csendült e nóta már,
Fájó kis lelke csordultig tele.
Csak sir, csak sir a rabmadár...

Szellemjárás.

(Egy haditengerész naplójából.)

— A »Somogyi Ujság« eredeti tárcája. —

Mikor az altiszti vizsgára jelentkeztem, a többi jelentkezővel együtt a »Windischgrätz« nevű ócska, rozoga vitorlásra szállítottak, amelyen azután a szokásos töldkörűli utat voltunk megteendők egy bootsmann (örmester) vezetés alatt, aki egyúttal a parancsnokunk is volt.

A bootsmann felhasználta a jó alkalmat a henyélésre, s mert a kormányzás is rá volt bízva, nekünk kellett kormányoznunk a pillanatban szétmállani készülő takolmányt. Mig a parancsnokunk kényelmesen pipázgatva nyújtózkodott a fedélzetre húzott és a vitorlák alá feszített függő ágában, azalatt mi lassanként belejöttünk a kormányosi teendőkbe, ami neki nagy örömet okozott.

Minden rendjén ment egy egész hónapig, amikor egy csöndes, lágy éjjelen, amelyen a csillagok és a holdfény szórtak

fakó sugarait a sötét vizre, egyedül állottam a kormánykeréknel. Ugyanis én voltam a soros esti kilenc órától reggeli három óráig. Mindig azt hallottam a kaszárnyában a »Windischgrätz«-ről, hogy ha tengeren jár, csendes éjjeleken a főárbóc tövében éjfélikor egy nagy vörös lapelbe burkolt alak jelenik meg, s a kormánykereket átfordítja. Hiába minden erőlködés, egy pillantása elég, hogy az ember meg legyen bűvölve, — mondták. Azt gondoltam magamban ezen figyelemztetés hallatára, hogy akkor elébe.

Esteli kilenc órákor felváltottam a »kormányos«-t, aki örömmel adta át nekem a helyét, mondván, hogy az éjjel alighanem melegem lesz, úgy éjfel felé. (Mert eddig minden éjjel megjelent a vörös »szellem«.)

Tudvalevő, hogy a tropikus tájakon — Madagaszkár északi sarkánál hajókatunk északkeleti irányban, Ceylon felé — az éjszakák rendesen hidegbbek mint a mérsékelt égöv alatt, s úgy tíz óra után erősen fázni kezdtem, pedig most már egészen egyedül voltam ébren a hajón, amiről a

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-
köhögés, skrofulozis, Influenza

ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlja.

Mintthogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor
„Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testet, meggyógyítja a köhögést, vándorló, éjjeli izzadást.

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre a gyógyszertárakban. — Ára évenként 4.— koronás.

addig, amíg azok az egész tisztikar, esetleg egyes tagja ellen kétségtelen beigazolást nem nyernek, nem lehet, nem szabad.

Hogy a hamisításokat ki követte el? Nem tudjuk.

Hogy bűnös-e Herczeg, Izó vagy sem?!

Ezt sem tudjuk.

Hogy voltak-e bűntársai és kik? Szintén nem tudjuk.

Azt azonban meggyőződésünk szerint hisszük és valljuk, hogy a kaposvári kir. törvényszék ismert erélyű vizsgálóbírája, ha van bűn és így bűnös, azt kifogja keresni és el is veszi az illető méltó büntetését.

Addig nem tudni semmit. De nem is szabad tudnunk, mert tudásunk hátha hamis alapon nyugszik. Mert bizony mi, a rendőrkapitány hivatalban megtörtént és nyilvánosságra hozott sok mindenféle állítólagos bizonyítékoknak és tanuvallomásoknak felülni nem akarunk és azt hisszük, e tekintetben Kaposvár város jó izlesű közönsége velünk egyetért.

Kára a városnak a hamisításból nem származott, így várni ráérünk.

Majd ha vége lesz a vizsgálatnak és a nagy apadással kezelt hegy nem szül eget, ha a felfújt nagy szappanbuborék magától el nem pukkan, szóval, ha ki lesznek derítve úgy a bűnök, valamint az azokat elkövető bűnösök; bizonyára oda állunk mi is azok közé, akik örömeiket fejezik ki az igazságszolgáltatás büntető ténye felett. Addig azonban nem engedni jóízülésünk, hogy esetleg ártatlan emberek meghurcolásához segédkezet nyujtsunk.

Nem, és ezerszer is nem!

Több városi képviselőtestületi tag.

H I R E K.

— **Elfogott fatolvaj.** Schön Adolf csokonyai lakosnak a Szentegát-völgyi erdőben levő fáját már hosszabb idő óta dézsmálta valaki. A káros följelentése a csendőrség végre a tettest kézre kerítette: Szilli József mozsói lakos személyében, ki ellen a büntető eljárást folyamatba tették.

— **A kártyajáték áldozata.** Egy babócsai muzikus cigány ellátogatott kártyásaihoz Szigetvárra, ahol a Zrinyi vendéglőben Sztójkovics Fabian és Horváth József szigetvári cigányokkal összejött ferblizni, akik 100 koronányi pénzt elnyerterék tőle, úgy hogy haza sem tudott utazni. A »Schvarc«-a lett cigány jelentést tett a rendőrségen, ahol megindították a kártyások ellen az eljárást.

— **Betöréses lopás.** Ifju Huber Ferenc tótkeresztúri polgár embernél, az elmúlt napok egyik éjszakáján betörők jártak. Az utcai ablakok egyikét fölfeszítették és azon behatoltak a szobába, ahonnan három teljes ágyfelszerelést, nagy mennyiségű férfi és női ruhaneműt, mintegy 200 korona értékben elvittek. A tettesek állítólag harman voltak és a csendőri vélemény szerint, persze hogy nem lehettek mások, mint kőbor cigányok, kiket most nyomoznak.

— **Tűzek.** Legújabbán a következő tüzesetek fordultak elő: Zádor községben leégett Kelemen János és Berta István közös háza. A kár 800 korona, amely azonban tűzbiztosítás folytán megtérül.

Istvádi községben, hétfőn mult egy hete éjjel 2 órakor kigyulladt a községi nagykorosma istállója, a tűz állítólag gyújtogatásból eredt; az istálló 2000 koronára biztosítva volt.

Ugyancsak Istvádban a mult napokban égett le öz. Jakab Jánosné lakóháza, istállója, pajtája és disznóólja. A tűz állítólag gyermekek gyújtogatásából eredt.

— **Új posta.** A pécsi postaigazgatóság Sárd községben új postaügynökséget létesít, amelyet a miháldi posta körületbe osztanak be. Ezen postaügynökséghez fog tartozni Alsó- és Felsőágazás, Gama és Turköpuszta területe.

— **Rablógyilkosság.** Lucz János mocsoládi lakos polgár a mult héten Toponáron tartott vásáron egy tehenet vett, amelyet hajtott hazafelé. Az őrsapustai malom közelében megtámadták és meggyilkolva kirabolták.

Állítólag még 600 korona készpénz volt nála, a tehenért fizetett 300 koronán kívül, melyet a gyilkos elrabolt tőle. A boncolás megállapította, hogy Lucz János életét két revolver lövéssel és több késszurással oltották ki. A holttesthez közel egy hosszú pengéjű, véres, nyitott zsebkész találtak. A csendőrség erőlyesen nyomozza a gyilkosokat.

— **Rablás.** Potony község határában, az országuton két vándor csavargó megtámadta Szegei Sándor potonyi polgárt. Földhöz vágta, megkötözték és a nála levő 140 korona készpénzt elrabolták és azután elmenekültek. A csendőrség nyomozza a rablót.

— **A telefonhálózat kibővítése.** Somogyvármegye vezető férfiai a napokban értekezletet tartanak a telefonhálózatnak a megyében leendő kibővítése tárgyában. Valóban kívánatos lenne, ha legalább a járási székhelyeket összekötnék Kaposvár várossal, mint a vármegye székvárosával.

— **Kinevezés.** A kir. igazságügyminiszter a kaposvári királyi fogháznál üresedésben levő fogházfelügyelői állásra Lengyel Mihály igazságügyminiszteri irodaségdtisztet, volt igazolványos altisztet nevezte ki.

— **Emberölési kísérlet.** Telkes Mihály istvádi lakos gazdalkodó polgár embert iszákossága miatt elhagyta a felesége és elment rokonaihoz lakni. Telkes Mihálynak nem igen tetszett a magánélet és egyre kérte a feleségét, hogy térjen vissza hozzá; de az asszony látva azt, hogy férje »most sem tért le az iszákosság veszedelmes útjáról, nem hallgatott kérésére. Végre f. hó 15-én este Telkes megleste a feleségét, mikor az a szomszédba akart átmenni és közvetlen közelből a nála levő pisztolyból kétszer rálőtt a feleségére. Mindkét lövés talált; egyik az oldalán, a másik a vállán sebesítette meg súlyosan a szegény asszonyt. Erre a férj elmenekült, de még azon éjszaka elfogták a csendőrök.

— **Meglőtt ember.** Vadi Elek kiliti-i lakos napszámos az erdő melletti országuton hallagott hazafelé, mikor az erdőben egy lövés dördült el és a sörétek Vadi Elek arcába furódtak. Vadi nyomban a csendőrséghez ment és ott feljelentette az esetet. A csendőrség már ki is nyomozta, hogy Vadit egy Pap Imre nevű orrvadász lőtte meg, miért is Pap Imre ellen megindították az eljárást.

— **Ismeretlen hulla.** A pogányszentpéteri erdőben egy fára felakasztott ember

legényszobából feljövő hatalmas hortyogás legelénkebben tanuskodott. Hosszasan elgondolkodtam. A letűnt szép, kellemes időkről, amely most, a közelgő veszély előtt, örömeivel és sok bánatával együtt virágosnak, meglegedettnek tűnt fel. Bizony-bizony, azóta, hogy szép Magyarországtól a sors mostohasága elűldözött, hogy a császár katonája lettem, sokat szenvedtem és mégsem voltam elégedetlen. Mindig az volt gondolatomban, hogy: »az ember egyszer él, legyen tehát a sorsával kibékülve«. Másnak is voltak és vannak az enyéimhez hasonló küzdelmei és azért mégsem csüggedt el. Bizony azóta, hogy tengerész lettem, nagyon sokat kellett szenvednem úgy az idő viszontagságaitól, mint a magyar voltom miatt.

Közben háromnegyed tizenkettő lett, amit észre sem vettem. Gondoltam magamban, becsapom a »szellemet«. A kormánykerekét erős drótkötelekkel megerősítettem, még pedig olyan furfangos módon, hogy más azt ki se bírta volna oldani, mint a mestere. Valóságos gordiusi csomó volt kisebb kiadásban! Mikor ezzel készen voltam, az előárbóra kusztam fel, ahol az erősen feszülő nagyvitorla mögé bujtam, várva a történendőket.

Nem soká kellett várnom. Alig hogy tizenkettő elmulott, a hajó hátulsó részén, ahol a kötélgépcso állandóan a víz színéig lógott le, egy tetőtől-talpig vörös ruhába

öltözött magas alak kapaszkodott fel. A korláton átvette magát, borjubögésféle hangot hallott, amelyre összesugtak-bugtak a gyengén fodrozó habok. Néhány cigánykerekét hánnya, a kormánykerekéhez ment, s nem találva ott az őr, éktelen káromkodásban tört ki. Hangja oly vékony volt, hogy szinte értette a fületem.

De dühe még csak igazán akkor érte el tetőpontját, amikor a kerekét lekötve látta. Minden igyekezetét arra fordította, hogy kibontsa s így a kerek egy fordulással is a hajót más irányban terelje.

Ekkor láttam elérkezettnek az én időmet. Lemenni — az igazat megvalva — nem merem, mert jóval izmosabb alakja volt, mint nekem. De mindig a zsebemben hordtam azt a kis villamos batteriát, melynek ütése is elég volt arra, hogy a földhöz vágjon akár egy Herkulest is, s ennek a vége, a szigeteletlen sodrony éppen a kormánykerekét erősen tartó drótkötelet érintette. Eppen a legválságosabb pillanatban amikor a »szellem« a köteleket már-már egy fejszével igyekezett szétgyúdosni, kapcsoltam össze a vezetéksodronyot a batteriával...

Iszonyu ordítás volt rá a válasz... A »szellem« egészen a hajó széléig vágódott vissza, ahol egyik karját kifacsamta terült el. Ebben a pillanatban egy erős szélroham

kapta oldalba a hajót s mivel a kormányt hamarosan eloldani nem bírtam, féloldalra féloldalra fekette azt. Mire a kormány kiszabadult, már teljes erővel dult a cylon. A »Windischgrätz« nehezen, nyikorogva bukácsolt előre. Alig bírtam fellármáznai az alvó éjjeli legénységet, amely hamarosan a vitorladurakon termelt, gyorsan rendbehozva azokat s ezáltal a hajó egyensúlyt nyerve, újra helyes állásba fordult az előbbeni féloldalt fekvő helyzetéből. E nagy zavarban azonban a »szellem« úgy eltűnt, hogy nem is látta senki...

A »Windischgrätz« meg volt mentve!...

Másnap reggel a bootsmannt láttuk a hajóorvosnál, amint felkötözött karral siralmasan panaszkolta el, hogy az éjszaka a nagy viharban kabinjában leesett a függő ágyáról és kezét ficamította a zuhanás következtében...

Jót neveltünk rajta... Ez sem fog többet szellemjárásra kedvet kapni — mondta az egyik matróz, aminthogy azután sohasem jelent meg a hajó réme sem éjjelkor, sem máskor: a vörös »szellem«...

Horváth Rezső.

hulláját találta meg Bognár István iharos-berényi lakos, ki alatt a földön subája feküdt. Bognár István megijedt a különös lelettől és behajtott pogányszentpéterre, ahol a községi bírónál bejelentette az esetet. A talált hulla középtermű, a nép szegényebb osztályához tartozó ember hullaja. Semmi fele írást nem találtak nála, így személyazonosságát nem tudták megállapítani. Azt azonban megállapították, hogy az illető öngyilkos lett.

— **Áthelyezések.** A kereskedelmi min. miniszter Vida József posta- és táviró segéd tisztet Barcsról Pécsre; Marton Aladár posta- és táviró tisztet pedig Barcsról Tapolcára helyezte át.

— **Kinevezés.** Furmann Zsigmondot, a kaposvári kir. törvényszéknél a vizsgálóbíró mellett alkalmazott irnokot az igazságügyminiszter iródatisztté nevezte ki Furmann Zsigmond lelkiismeretes és pontos hivatalnok hírében áll, így kinevezetése általános helyesléssel találkozott. Gratulálunk.

— **Bucsubankett.** Kacsokovics Lajos volt főszolgabírónk tiszteletére a csurgói járás közönsége folyó hó 16-án este fél 8 órakor bucsubankettet rendezett a „Korona” nagytérképében. A társasvacsorán körülbelül kétszázan vettek részt. Itt említjük meg, hogy a csurgói képviselőtest f. hó 16-án délután testületileg tisztelteti az új alispánal.

— **Megmérgezte magát.** Kövér Antal tabi lakos 47 éves földműves marólguggal megmérgezte magát és a mérég egészen összegezte az öngyilkosságot elkövető ember beleit, úgyanyira, hogy életbe maradásához kevés a remény. Az a hír jár a nép között szájról-szájra, hogy Kövér Antal a felesége rossz magaviselete miatt követte el végtelen tettet.

— **Szerencsétlenség.** Balogh Imre ságvári lakos földműves gazda házában a házat javították a kőművesek. Javítás közben az alványon dolgozott Leskó György kőműves, aki alatt vigyázatlansága folytán felbillent egy állásdeszka és ő a 7—8 méter magasságból lezuhant. Leskó Györgynek a bal karja is eltört, de azonkívül belső sérüléseket is szenvedett. Felgyógyulásához nincs remény.

— **Furcsa betörés.** Kádár István kaposvári napszámos a múlt héten panaszt tett a rendőrségnek, hogy amíg ő és felesége távol voltak lakásukból, valaki oda betört és ellopta 40 korona készpénzüket. A rendőrség kutatót és kiderítette, hogy a betörő nem volt más, mint maga Kádár István. Mikor azután kérdőre vonták, beismerte tettét és azzal indokolta, hogy korcsmai adósságai voltak és mivel a felesége nem adott pénzt az adósság kifizetésére, így akart megszabadulni a korcsmakontótól.

— **Öngyilkosság.** Filadelfia Jenő, a Festetics Tassiló gróf berzenczei uradalmában alkalmazásban volt gazdasági irnok, Nagykanizsáról utazott haza Berzenczére. Mikor a vonat a berzenczei állomáshoz ért, Filadelfia Jenő a fülkéből, ahol ült, kiment és a vonat egy félreeső helyén föbe lőtte magát és pár perc alatt meghalt. Öngyilkosságának az oka ismeretlen.

— **Felöltetett polgár.** Tölös Márton búcsúi lakosnak dolga volt Pécs városában. Midőn az egyik pécsi korcsmába betért enni és inni, ott egy harminc év körüli ismeret-

len egyén, aki egy ládát tartogatott kezeiben, beszédbe ereszkedett Tölös Mártonnal. Beszéd közben megkérdezte Tölös új ismerősétől, hogy mi van abban a kis ládában? Mire az ismeretlen nagy titokban megmondta neki, hogy az egy bankó-prés; el is hívta félre Tölös Mártont egy külön szobába, ahol a láda felső nyílásán betett, egy tiz koronás nagyságu tisztá papírost és a gépen egyet fordítva, a másik nyíláson kijött belőle egy vadonat új tiz koronás bankjegy. Megpróbáltatta azután Tölös Mártonnal is és akkor is elkészült a tiz koronás és kijött a nyíláson. Tölös így meggyőződve a bankó-prés jó ságaról megvette a prést 100 koronaért. Az eladó azonban meghagyta neki, hogy ne mutogassa, hanem pakolja el jól, nehogy az éber rendőrség észrevegye. De Tölös Márton nem fogadott szót; mikor az eladó eltávozott, nagy örömmel mutatta meg rokonainak a vásárolt bankó-prést. Mily nagy lett azonban meglepetése, mikor a prés nem adott ki több bankjegyet; erre felnyitották a ládikát és kislútt, hogy abban bizony semmiféle olyan apparátus nincs, amivel bankót lehetne készíteni. Feljelentette azután a pécsi rendőrségen az esetet, ahol most nyomoznak az ügyben. Ez alkalommal megjegyezzük, hogy egy ilyen bankó-prés már a szigetvári főszolgabírónál is van azzal különbséggel, hogy ott a tettet is elfogta a főszolgabíró. Az alkatrésze pedig igen egyszerű kis henger, amely a már előre beletett bankjegyet, ha mozgásba hozzák, az oldalnyíláson kidobja, a beletett tisztá papíros pedig benne marad. Így ahány bankjegyet tesznek bele előre természetesen annyit ad ki is. Vigyázzunk hát a csalókra, nehogy kárt szenvedjünk.

— **Ügyes csaló** Barabás Károly 23 éves iparos segéd kaposvári lakos, ügyesen kieszt csalásnak esett áldozatául. Ugyanis midőn a Baros-utcában ment, látta, hogy egy elég jó kinézésű 30 év körüli fiatal ember, egy erszényt vett föl a földről. Ő is oda ment megnézték az erszényt, és abban egy aranygyűrű volt, valamint egy 120 koronás számla a gyűrűről. Persze, hogy Barabás is részt kért azonnal a talált gyűrűből, azt állítván, hogy ő is megálta a tarcát, így azt együtt találták. Az idegen hajlandó is volt megosztani, és a maga részére 40 koronát kért Barabás Károlytól, de mert ennek nem volt több pénze 25 koronánál, azzal is beelégedett. Mikor egymástól elváltak Barabás a gyűrűvel bement egy óras ismerőshöz, hogy becsúlja meg a gyűrűt. Mily nagy lett azonban a meglepetése, mikor az óras megmondta neki, hogy meg van csalva, mert a gyűrű haszontalan vaszak, amely nem ér többet legfeljebb 30 fillért, és a talált bizonyára maga tette le előre az erszényt, hogy őt megcsalhassa. Barabás Károly a rendőrségre ment panaszával, ahol most nyomozzák az ügyes csalót.

— **Az iskolai kezdetén bizonyára** nagyon fontos újlag arra figyelmeztetni, hogy gyermekeknek, akik amúgy is nem ritkán szellemileg túlterhelhetnek, ne adjunk olyan italokat, melyek az idegeket i-gatják s így az egészre kártékonyan hatnak. Ezek közé az alkoholon kívül első sorban a gyarmatkávé tartozik, amelyet, egy híres orvos kijelentése szerint, iskolaköteles gyermekeknek egyáltalán nem volna szabad adni. Ez nem szükséges. A Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé kitűnően pótolja azt!

Azt a csekély fáradságot, mely ennek külön elkészítésével jár, csakhamar gazdaságos jutalmazza kedveseink viruló egészsége. A Kathreiner-féle Kneipp-malata kávé könnyen emészthető, vérképző és erősítő, azonkívül sajátos előállítási módja révén igen kellemes kávézamatallal bír, melyre mindenki csakhamar ráeszközik. Minden esetre elővigyázattal kell élni a bevásárlásnál a számos értéktelen utánzat miatt. Kérjünk mindig kifejezetten „Kathreiner” és csak zárt eredeti csomagokat fogadjunk el ezzel a névvel és a Kneipp-páter arckép védjeggyel.

— **A szerencse otthona.** A sokat áhitott, mindenki által ostromolt szerencse ezernyi szeszélye kiszámíthatatlan. Hiába üldözzük, ha nem akar közeledni felénk. Míg sokszor önmagától szinte következetesen kegyeibe fogad bennünket. Talán legjobb bizonyosság erre az osztálysorsjáték. Ha például a Gaedicke A. budapesti bankház eredményeit nézzük úgy a most lefolyt sorsjátékban mint a múltban is, tapasztalhatjuk, hogy ez a bankház valószínűleg állandó otthona a szerencsének. Ugyaszoval minden napra esik egy főnyeremény a Gaedicke bankházban, melynek ügyfelei a mult osztálysorsjátékban többek között a 400.000 70.000, 60.000, háromszor a 30.000 és 20.000, a mostaniban pedig a 90.000, 50.000, 25.000 és négyszer a 15.000 koronás főnyereményeket nyerték. Ez a körülmény meg a Gaedicke bankház mindenkor pontos és gyors ügykezelése magyarázza azt a hatalmas forgalmat, melynek e közmondásos szerencséjű bankház örvend.

CSARNOK.

Huszár.

— A „Somogyi Ujság” eredeti csarnoka. —

Írta: PROGRAMISNICH GUIDÓ.

(Folytatás.)

Huszár!... Már hogyan emlékeznek rájára!... No, ezt az örömet még álmodni sem merem volna! Hogy megszépült, amióta én nem láttam!... Nem szóltam egy árva szót sem, hanem berohantam a fülkéjébe, ahol majdnem összecsozóltam piros orcáit. (De csak majdnem!...) Azonban egyelőre még csak a kézsőkig lelt volna bátorságom merészkedni, de ijedten toltam el kezét tőlem, amikor az újján jeggyűrűt pillantottam meg. Isgatottan szóltam:

— Csak nem?... —

— De igen, — szikított félbe. Egy izé... no hogy is hívják... ejnye...

— Hát még a völégénye nevét sem tudja, maga kis hamis?!... —

— De tudom... tudom... Ismeri maga is!... Szalai Benedek... izé... na igen, a „Lovrana” hajó kapitánya...

Világosságot derített e név egy pillanatra agyamba! Szalai Benedek, a Don Juán, a fővárosi éjjeli mulatóhelyek ismert alakja!... És most hajókapitány lenne?!... Ez lehetetlen. No de majd medtudjuk, ha visszajövünk, — gondoltam magamban.

Elbucusztam tehát röviden Juliánától és a már induló vonatra ugrottam fel. Egész uton egy gondolat üldözött, nem

Viskovszky János

műkertész

== Kaposvárrott. ==

Ajánlja
dušan
felszerelt

faiskoláját,

magánosoknál parkírozásokat, fásításokat és minden a kertészeti

szakmába vágó munkálatokat.

Csokrok és koszorúk a legszebben és legjutányosabb áron készítetnek és szállíttatnak.

Célja jó, szolid és olcsó kiszolgálás.

A közönség szíves megrendeléseit kéri.

jótállván az oltvány faji minőségéről is. Ajánlja rózsá és egyéb virágkerteszetét. Elvállal uradaimakuál és

engedett nyugodni, amelyetől szabadulni nem tudtam sehogysem. Az járt ugyanis a fejembe, hogy Julianna nem szeretheti Benedeket, mert még csak nem is dicsérte sőt meg sem említette többé a beszélgetés folyamán. Előtte lebegett Benedek képe, amikor utoljára elváltunk s az ő közönyös, fariseus arca. Elválásunkkor majdnem lelőttem őt, bucsuzás helyett!... Ugyanis neki nagy öröme telt abban, ha a más választottját elcsábíthatta, vagy legalább csak udvarolhatott neki. E passzióján azonban nálam majdnem rajtavesztett. Ugyanis tölem már három leányt csalogított el szép szóval, (mily álhatatlan a női szív) de a negyediknél már türelmemet elvesztettem s a leány szobájában — mert együtt talál-
tam őket — revolvert szegtem rája s csakis gyors visszavonulásának köszönhettem, hogy élve maradt. De a leányt azután sem akartam látni többé. Most is leány még!...

Mikor nagysokára elaludtam, az utolsó kép, amely lelki szemeim előtt megjelent, — Julianna képe volt!...

Dolgomat azonban hamarabb el tudtam végezni a fővárosban, mint hittem s már a negyedik nap estején otthon is voltam. Lakásomon a szobaasszony avval fogadtott, hogy egy nagyon szép, barna, magas nő keresett, aki mindig csak Viki-nek szólított. Ahá! — gondoltam magamban — ez Julianna volt. Mit akart itt? Kérdőre vontam az asszonyt, nem hagyott e itt a számomra valamit?

— De igen, egy levelet, mindjárt előadom — s ezzel már szaladt a szobájába, ahonnan egy apró, fehér borítékkal tért vissza.

Idegesen bontottam fel, de a várt levél helyett csak a névjegye volt benne s a hát-lapján a cím: »Vida Párhuzam No 8... Ez volna tehát a lakásának a címe!...

Felóra sem telt bele, amikor már a lakásam voltam, ahol éppen takarítással volt elfoglalva. Amikor beléptem, elibém sietett és karját belefűzte az enyémbe. Arca szokatlánul piros volt, ami azt sejtette velem, hogy ma jó napja van. Igaz, hogy nem voltam akkor valami jó hangulatban, mivel két éjszakát keresztül utaktam, de később — a jó példát látva — magam is felvidultam.

Ő kezdte meg a társalgást:
— Tudja meg, hogy miért hívtam ide?...

— Fogalmam sincs...
— Nohát tudja meg, hogy én vissza akarom adni ezt (s a jegygyűrűre mutatott) s... na igen... a véglegyenemnek.
— És ez aktusra engem akar felkérni, — vágtam szavába.

— Ni, hogy eltalált! Igen...
Megfogtam kicsiny, puha kezét, s hal-
kai szótam hozzá:

— Egy ószinte feleletet várok magától. Mondja meg nekem — itt négy szem, négy fal között, hogy szereti-e maga a véglegyenét?

— Nem! Soha! — vágott szavamba. Majd kérdő tekintetemet látva, folytatta:
— Az unokanővérem — tudja a Böke — mindig aztal íjsejtget, hogy vén lány leszek, s én azért adtam oda a kezemet mindjárt a legelső kérőnek. De megbántam már tette-mel nagyon és keresem is az alkalmat, hogy visszaadhasam neki a gyűrűjét.

E furcsa, de indokolt kívánság kísért gondolkodóba ejtett, s mivel már meglehe-
tősen az este haladt az idő, szívélyesen el-
búcsúztam Juliannától, de mindenekelőtt megígérttem neki, hogy ez ügyben még más-
nap beszélni fogok Szaláival.

Sirós szemekkel kísért ki az utcai kapuig, s én egy meleg késszókkal váltam el tőle, de egész uton valami különös érzés tartott hatalmába, amelyetől szabadulni sehogys tudtam. Úgy éreztem, sőt tudtam, hogy én ebbe a leányba szerelmes leszek, szeretnem kellennem. Habár erősen küzdtem ez érzés ellen, mégis éreztem és

tudtam, hogy le fog engem győzni az, mint annyi sok más szegény földi halandót...

Igy elgondolkozva, egyszerre a tenger-parton, a Parra Adamich-on találtam magamat... Hogy kerültem én ide? Hja persze egészen elgondolkostam és csak úgy vaktában jöttem erre felé, az óvárosból. Teljes sötétség uralkodott körös-körül, amelyet a móló gázlámpái, meg a móló mellett elhorgonyzott hajók olajlámpásai világítottak meg vajmi gyér fénnel. A besötétben lobogó tüzet csakhamar elnyomta a lenge szellő, amely a tenger felől felém lengedezett. Csendő-
uralkodott mindenfelé, amelyet csak néha szakított meg egy-egy ki- vagy befutó hajó jelzőkürtjének bűgása s a kiszálló utasok zsongó lármája.

Ha már itt vagyok mólónál, megkerek-
sem a »Lovrana«-t, no, meg Szalait — gon-
doltam magamban.

A vágytól — hogy mielőbb szemeim-
szembe állhassak egykori barátommal. — hevitve, sietve indultam meg a riván és jól szemügyre vettem az ott horgonyzó, piros-
fehér csillagos keményű hajókat (t. i. a »Lovrana« ilyen jelzésű hajó volt, amelyek az »Ungaro-Croata« társaság tulajdonát képe-
zik). Az esti homályban csak nehezen lehetett a hajók aranyos betűkkel irt neveit el-
olvasni. Váloban nagyon kíváncsi voltam a fogadtatásra! Hátha most ő is majd revolverrel áll elélem? Igaz, hogy nálam is volt, de hát ott vannak a matrózai, akiknek csak egyetlen egy szó kell s talán agyon is ver-
nek. Mindegy! Ha már egyszer megígérttem Juliannának, meg is tartom a szavamat.

Sorra vettem az éppen ott horgonyzó hajókat: »Nehaj«, ez nem az; »Dalmaria« ez sem; »Hrvat«, ez sem... s így tovább. Végre — jó másfél órai keresés után — a Móló Zichy végén reá akadtam a fehérre mázolt hajóra, amelynek orrán ott díszel-
gett a név: »Lovrana«.

Éppen szemet raktak be. Felmentem a hajólépcsőn és egy matróztól, aki a szén-
berakó munkásokra ügyelt fel, a Signor Capitano-t kérdeztem.

A matróz egy — a kormányosi hidon álló — fehér egyenruhas alakra mutatott. Meglepetésemből majdnem felkiáltottam... Hát ez volna Szalai? No, jól meg-
csunyult!... Egykor »szép« arcát fekete, torzonborz szakál éktelenítette el, a díszes tengerészkapitányi egyenruha pedig úgy ptyögött rajta, mint akár egy rezervista közlegényen, aki tizenhárom napra rúkkol be, a sapka meg valósággal a feje bubján foglalt helyet... Kacagnom kellett volna, ha éppen akkor nem lett volna emócióm olyan feldult... Hiszen Pesten az urfi nagyon elegánsan járt!... Hja, az apja pénzén tellett!...

E pillanatban valaki gyengéden félre-
tolt. Az a matróz volt, akiről imént meg-
kérdeztem.

— A szénhordók útjában áll signor, —
— úgymond, — álljon félre!

A felszólításnak eleget tettem s a hidra vezető lépcsőn felhaladva, csakhamar a kapitány előtt állottam, aki a léptekre hátrafordult. Cseppet sem volt meglepetve megjelenésem által!...

— Isten hozott! — Kiáltott fel.

— Tévedsz kedves barátom, mert nem egészen az Isten hozott engem ide, hanem először is a magam két lába, másodsor pedig egy reád nézve kellemetlen — no de nekem sem kellemes — becsületbeli ügy...

— Ahá, sejttem! — szakított felbe — talán Julianna kisasszony küldött.

— Igen — feleltem őszintén.

Tehát Julianna kisasszony és nem menyasszonyom!... No hiszen, ti belőletek is nagyon szép pár lett volna. Az egyik a véglegénynek még a nevét sem tudja, a másik pedig kisasszonynak nevezi a menyasszo-
nyát! Igazán vicclapba való volna, ha nem lenne olyan szomorú dolog!... Szalai úgy látszik sietett a dolgot mihamarabb a végére juttatni, mert ismét egy kérdéssel állott elő:

— Nos és mit üzent a kisasszony? Légy szives azonban sietni — tette hozzá közömbös hangon — mert tíz órákor indulok és most már fel tíze jár az idő...

— Kérlek alassan, én hamar végzek. Előbb azonban engedj felennem egy kérdést, amelyre — saját érdekemben kérlek — a legőszintébb feleletet várom — szóltam.

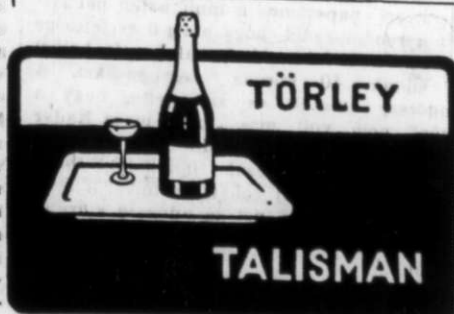
— Nagyon szivesen... — szólt — s lekialított a gépész szócsővé a kazánházba: »vapore!... (gőz!)

— Tehát csak arra felelj, hogy szer-
tetted-e, vagy most szereted-e Juliannát?...

— A felelet nagyon egyszerű, kedves barátom. En ugyanis — úgy, mint te — már kisleány kor óta ismerem Juliannát s csak tetszett nekem a leány, szép alakja meg telt idomai végett. No meg — tette hozzá mosolyogva, — a kicsikének nagyon sok hozománya is van, ami majd jó lett volna a sok adósságom kifizetésére. Sze-
relemről, nálam legalább, nem volt szó, — de azt hiszem Juliannánál sem.

— Az igaz.

(Polyt. Köv.)

A mezőgazdasági iparrészvénytársaság kaposvári bérlete

eladásra bocsát, kaposvári borpincéből 1907. évi termésű, tisztán kezelt, jó minőségű

fehér- és siller borokat

vevő hordóiban átadva.

Közelebbi felvilágosításokkal készséggel szolgál a bérura-
1-3 dalom kaposvári központi irodája.

A magyar kir. szab. Osztálysorsjáték nyereménytáblázata.

62.500 nyerem., 125.000 sorsjegy.

Minden második sorsjegy nyer.

Főnyeremény esetleg

1 millió korona.

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyeremény á	400000
1	200000
2	100000
2	90000
2	80000
2	70000
2	60000
1	50000
3	40000
3	30000
6	25000
9	20000
18	15000
44	10000
61	5000
22	3000
475	2000
931	1000
1635	500
165	300
39675	200
5325	170
5325	130
115	100
4825	80
3825	40
62500 nyeremény és jutalom	16,457.000

Meghívó

a magy. kir. szabad. Osztálysorsjáték

XXI. sorsjátékának I. osztályához.

Huzás már 1907. november 21. és 23-án.

Az I. osztályu sorsjegyek árai;

Egész	fél	negyed	nyolcad	sorsjegy
12.—	6.—	3.—	1.50	korona.

A sorsjegyek szétküldése, vagy az összeg előzetes beküldése, vagy pedig utánvét ellenében történik. A legkényelmesebb és legolcsóbb rendelés postautalványon eszközölhető. Minden rendeléshez a hivatalos játékterv lesz csatolva. A hivatalos nyereményjegyzékek a huzás befejezése után azonnal szétküldetnek. Postai befizetési lapok az összeg portómentes beküldéséhez ingyen és bérmentve küldetnek.

Megrendelések lehetőleg postafordultával kéretnek.

Gaedicke

bankház

Budapest, Kossuth Lajos-u. II.

Gaedicke szerencsése óriási!

Az itt felsorolt főnyereményeket igen tisztelt vevőimnek készpénzben fizettem ki.

A	számu sorsjegyre	Koronákban
62551		600000
83464	"	400000
11119	"	400000
28916	"	400000
19406	"	400000
42758	"	100000
49878	"	100000
87991	"	100000
3148	"	90000
47334	"	80000
60912	"	70000
11143	"	70000
17357	"	60000
78862	"	60000
82528	"	60000
97263	"	60000
3952	"	60000
64714	"	50000
95853	"	40000
6920	"	30000
42778	"	30000
88837	"	30000
38691	"	30000
90964	"	30000
15900	"	25000
23481	"	25000
30049	"	25000
52236	"	25000

GAEDICKE nyereményeredményei egyedülállóak, mert nincsen olyan gyűjtő, amely ily óriási eredményt tudna felmutatni.

BARTA SÁNDOR

POLGÁRI ÉS EGYENRUHA SZABÓ, A MÁV. SZÁLLÍTÓJA KAPOSVÁR. (Városház épület.)

Tisztelettel értesitem a nagyérdemű közönséget, hogy
uri szabó üzletemet
regi üzleti helyiségemben (városház épület)
újából megnyitottam.

Raktáron tartom: a legfinomabb hazai, külföldi főleg a legkiválóbb angol szövateket. — Mérték után készítem a legelegánsabb szabású polgári, katonai, és papi öltözeteket, felöltőket és minden szakmámhoz tartozó ruhákat a legjobb minőségű szövetekből a legpontosabb kiszolgálás mellett, a lehető legkedvezőbb áron.

A közönség jórésze már ismer, támogat és ezt továbbra is kiváló tisztelettel kérem

Barta Sándor

polgári és egyenruha szabó.

Steirerország.

Tobelbad

gyógyfürdő Grác mellett.

Idény:

Május 1. Októberig. 330 méterre a tenger színfelett.

Két állomás. Grác-tól 1 óra kocsin.

Posta- és távirda.

Kimerítő árjegyzéket ingyen és bérmentve küld a fürdőigazgatóság.

Tulajdonosa: Dr. Blumauer Sándor, orvos-tudor.

Rég ismert **vastartalmu melegvasfürdő**. Acéltörzés hőmérséke: 30° C. (25° R.) — 25° C. (20° R.) Enyhe klíma, erős erdei levegő, kiterjedt tenyőerdők. Gyógyhatásai: Idegbetegségekre, u. m. neurasténia, ideggyengeség, hátgeringyengeségek, hystéria, görcsök, neuralgia stb.-re. Női bajokra: vérszegénység, bél-és hólyagkoartosis stb.-re. Nagyon ajánlatos lábba-dozó betegek és gyermekszármára.

Gyógy módok: Gyógy-, külön- és közös medence-fürdők. Meleg-, fenyő- és villamos-fürdők. Massage. Vízgöygyászati kurák. Napfürdők stb. Olcsó lakások, tetszés szerinti egyes szobák. Kursalon, igen jó étterem és kitűnő fürdőzene.

Nyomdai munkákat
jutányos áron készít
Hagelman Károly
 könyvnyomdája
Kaposvár.

Muschong-Buziásfürdői
Szénsav-művek

ujjonnap berendezve

kartelen kívül szállítanak azonnal bármily mennyiségű természetes vegyileg legtisztább folyékony

SZÉNSAVAT

a világhírű buziasfürdői szénsavforrásokból szódavígyártáshoz, vendéglősöknek és egyéb ipari célokra

Legkiadósabb természetes szénsav!

A Budapest székesfővárosi vegytudományi és élelmiszer vizsgáló intézet 1907. évi 4615. sz. vegyelemzési bizonyítványának kivonata:

Szaga és íze: rendes Szénsavtartalma: 99.57%

A vizsgálat foly. szénsav ezek után a közegészségügyi követelményeknek teljesen megfelel és maga szénsavtartalma alapján igen jónak minősíthető.

Felvilágosítással készségesen szolgál

MUSCHONG-BUZIÁSFÜRDŐI SZÉNSAV-MŰVEK
 ÉS ÁSVÁNYVIZEK SZÉTKÜLDÉSI TELEPE BUZIÁSFÜRDŐN.
 Sürgőncim: Muschong-Buziásfürdő — Interurban telefon 18. szám.

Pollitzer Sérvambulatorium.

Nyilvános orvosi rendelő intézet sérvbajosok, ferdénntöttek és amputáltak részére.
Budapest, IV., Márcy-körút 10. (Félelelet)

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelkezésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybe vétele vásárlásra nem kötelező

Orvosi ellenőrzés, mérsékelt árak.

Egyéni speciális kezelés.

Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától feljebb. Vidéki rendelések az intézet szakorvosa által lelkiismeretesen felülvizsgálatnak a pontosan és legnagyobb titoktartás mellett eszközölköttek. Higiénikus cikkek a legfinomabb minőségben, orvosilag ajánlva és sterilizálva. Feltétlenül megbízhatók. Tucatanként 2—16 koronáig.

Ugyanott Jelent meg „Az ember egészsége” című orvosi mű. mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszereivel foglalkozik. Munkát bárkinek díjtalanul és zárt borítékban küldi meg az intézet igazgatója.

15—52

Stock-Cognac Medicinal

CAMIS és STOCK

Fiumei (Barcola) cognac gyárosoknál kapható.

1 nagy üveg ára 5 korona, 1 kis üveg 2 korona 60 fillér.

Somogyvármegye vezérképviselője:

Sattler Nátán Kaposvár, Fő-utca.

Bélnélküli
petroleum-égő

50% olajmegtakarítás.

Korommentes! Szagtalan! Robbanásmentes!
 Törhetetlen! Minden újítás felesleges.
 10"" = 1 kor. 75 fill., 14"" = 2 kor. 16 fill.,
 18"" = 3 kor. 30 fill.

Utánvét és portómentes. Árjegyzék ingyen.

Petroleum-Égő-Telep Kronach
 (Bajorország.)

Viszantelárusítók kerestetnek.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek eljap
 kiadóhivatalában.

Iroda áthelyezés!
GOLDBERGER A. V.

cég tisztelettel értesíti m. t. ügyfeleit,
 hogy 35 év óta fenáll

hirdetési irodáját

(jelenleg Budapest, IV., Váci-u 20. sz.)

1907. november 10-én

saját házába

Budapest, IV., Molnár-utca 38. sz.

helyezi át.

Hirdetéseik felvételre a világ összes LAPJAI és NAPTARAI részére.